

Kempf Józsefné (Borostyáni Irma), írónő, tanítónő (Borostyáni Nándor publicista nővére), megh. 1911 márc. 24-én, Budapesten. Kis Zsuzsa c. vígjátéka 1895 május 31-én az Esterházy-féle irodalmi pályázaton dícséretet nyert. 1905-ben a Nemzeti Színház előadta Másodvirágzás c. 1 felvonásos színművét. Első férje (1880 táján), Gyolákay Mózes erdélyi hírlapszerkesztő és regényíró volt.

Kende Ilona, színésznő, sz. 1902 okt. 30-án, Budapesten. Színpadra lépett 1923 május havában.

Kende Mária, színésznő, sz. 1898-ban, Zircen. Az Orsz. Színészegyesület színiiskoláját végezte. Színpadra lépett 1919-ben.

Kende Miklós, színész, sz. 1895 nov. 8-án, Mezőtúron. Színpadra lépett 1924 júl. havában.

Kende Paula, színésznő, sz. 1880 jún. 29-én, Budapesten. Színészakadémiát végzett, azután Krecsányi Ignác budai színtársulatához szerződött s több nagyobb városban működött. Sok sikerrel játszott Szegeden is, Makó Lajosnál. 1911 július havában a Vígszínház szerződtette, ahol aug. 31-én mutatkozott be „Az őrnagy úr” komika-szerepében. Főbb szerepei: Velkovicsné (Noszty-fiú), Mama (Alvó férj), Orkán Flóra (Postáskisasszony), Héloise (Őrnagy úr), Boris (Glória), stb.

Kendelényi Fanni, színésznő. (Lásd: Hollósné.)

Kendey Géza, író. Színműve: *A testvérek*, ered. dráma 4 felv. Bem. 1846 szeptember 21. Pesten, a Nemzeti Színházban.

Kenderesi Ferenc (felsőszálláspataki), kincstári fogalmazó. Megh. 1854-ben. Színdarabja: A nevelőnék vagy a főköztartó fabáb, ered. mulatságos tréfa. (Benyújtotta a Nemzeti Színházhoz.)

Kenderesi Mihály (felsőszálláspataki), kormányzékai tanácsos, sz. 1758 november 17-én, Felsőszálláspatakon (Hunyad m.). 1766-ban Nagyenyedre vitték iskolába — lóháton. Tanult Marosvásárhelyt, Szeben-

ben, Pozsonyban és német szóra felment Bécsbe. Midőn a kolozsvári nemzeti színház talpkövét elhelyezték báró Wesselényi Miklóssal, mint országos biztos, buzgó pártfogója volt a magyar színművészetnek.

Kendy Gusztáv, színész, sz. 1839 márc. 13-án, Kiskunmajsán, megh. 1921 aug. 21-én, Szentendrén. Előbb a pécsi nevelőintézetben tanult, azután klerikus lett. 1859 december havában Pécsen Molnár Györgynél felcsapott színésznek. Innen elkerült Kassára, Egerbe Hetényi Józsefhez, Miskolcra Latabár Endréhez, 1867-ben Gáspár Jenőnél működik, 1868-ban Gerőffy Andornál, majd Miklóssy Gyulánál, Bokody Antalnál találkozunk nevével. 32 évi működés után Désen nyugalmába vonult, ahol a színház gondnoka lett. Azután Szentendrén telepedett le. Munkája: Hullott levelék. (Egy vén színész életéből.) Ds. 1908. Neje: ákosfalvi Gaál Ida, színésznő, sz. 1844-ben, Marosvásárhelyen, megh. 1929 júl. 6-án, Balatonfüreden. Színpadra lépett 1861-ben, Balogh Alajosnál. 23 évi működés után nyugdíjazták. Gyermekei: Boriska, sz. 1876 augusztus 20-án. Halmay Imrénél lépett színpadra. 1892 szeptember 8-án fellépett a Népszínházban, a „vereshajú” Zsófi szerepében. 1899 szeptember havában férjhezment Szabados Sándor színészhez. 1925 május 1-én nyugdíjazták. Piroksa, sz. 1884 január 2-án, Miskolcon. 1898 virágvasárnapján lett színésznő, Tiszay Dezsőnél. Andor, sz. 1885 április 22-én. Színésszé lett 1904-ben.

Kenedich Kálmán (kunsági), a Népszínháznak 12 éven át tenoristája, sz. 1863-ban, Szegeden. Itt Szögedi Endrétől, a Zenede igazgatójától, tanult énekelni; Balogh Gusztáv pedig régi híres színházi karnagy, az akkori nagysikerű operettek szerepeit tanította be neki — míg K. érezve igazi hivatását, elhagyta a gyógyszerészpályát és 1883 márciusában elszerződött Szabadkára Gerőffy Andorhoz. Csakhamar nagyobb szerepeket kapott és sikere folyton nőtt. Megismerte úgyszólván az egész ország: Jakab Lajos, Tiszay Dezső, Somogyi Károly, Komjáthy János, Makó Lajos igazgatók társulatával minden nagyobb városban működött. Főszerepeket énekelt egy tucat operában: Hunyadi László, Bűvös vadász, Traviata, Mártha, Bajazzók, Parasztbecsület, Az ez-